

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/230/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118362315
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118362315.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Martiny Brniakovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, v sporovej právnej veci žalobcu: Autoservis AJETO, s.r.o., so sídlom Mokrad' 12, 038 61 Vrútky, IČO: 36 429 261, zastúpeného zástupcom AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, 036 01 Martin, IČO: 36 868 108, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 1.000,44 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v podaní zo dňa 03.06.2019 proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-162 zo dňa 12.4.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-199 zo dňa 31.5.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-162 zo dňa 12.4.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-199 zo dňa 31.5.2019 v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 934,44 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 934,44 Eur od 29.08.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, o d m i e t a .

II. Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-162 zo dňa 12.4.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-199 zo dňa 31.5.2019 v napadnutom výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania z r u š u j e a v r a c i a v tejto časti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom vydaným ako rozsudok pre zmeškание žalovaného (ďalej aj „kontumačný rozsudok“) podľa § 274 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“, alebo „Civilný sporový poriadok“), okresný súd ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 934,44 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 934,44 Eur od 29.08.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. okresný súd konanie v časti 66 Eur zastavil a výrokom III. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby okresný súd vydal rozhodnutie, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 1.000,44 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.02.2017 došlo v okrese Martin ku škodovej udalosti na osobnom motorovom vozidle žalobcu zn. JEEP Motors Grand Cherokee, číslo karosérie: 1CRJFCM5FC619180, EČV: MTAJETO, rok výroby 2015, ktoré bolo havarijne poistené u žalovaného. Žalobca predložil faktúru č. VP170001 vystavenú dňa 13.06.2017

na sumu 1.398 Eur za opravu vyššie uvedeného vozidla žalovanému, pričom žalovaný uznal poistné plnenie len do výšky 397,56 Eur. Žalovaný nárok tak predstavoval rozdiel medzi fakturovanou sumou opravy a poistným plnením. Podaním doručeným okresnému súdu 23.12.2018 vzal žalobca svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 66 Eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, nakoľko si bol vedomý toho, že v zmysle pripojených dojednaní a bežnej poistnej praxe musí ísť suma v uvedenej výške na ťarchu žalobcu titulom spoluúčasti na poistnej udalosti. Okresný súd uviedol, že predvolaním zo dňa 12.3.2019, č.k. 17Cb/2/2019-123 okresný súd žalovaného predvolal na pojednávanie nariadené na deň 12.4.2019. Predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené dňa 13.3.2019. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia okresný súd poukázal na § 274 CSP, § 137 písm. a) CSP, § 275 CSP, § 144 CSP, § 145 ods. 2 CSP, § 788 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), § 790 písm. a) OZ, § 791 ods. 2 veta prvá OZ, § 797 ods. 1, 2 OZ, § 806 OZ, § 369 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“), § 1 ods. 1, 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády SR č. 21/2013 Z.z.“). V tejto spojitosti okresný súd uviedol, že žalovaný sa nedostavil na konané pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlnil svoju neprítomnosť vážnymi okolnosťami, preto okresný súd o žalobe na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe v časti zaplatenia sumy vo výške 934,44 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 29.8.2017 do zaplatenia vyhovel a konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 66 Eur v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti zastavil. Pri odôvodnení rozsudku vychádzal okresný súd z § 275 CSP.

3. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na to, že vo veci mal žalobca len nepatrný neúspech (v časti zastavenia konania o zaplatenie sumy vo výške 66 Eur), tak okresný súd žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. Okresný súd uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

4. Okresný súd dopĺňacím rozsudkom č.k. 17Cb/2/2019-199 zo dňa 31.5.2019 rozhodol tak, že konanie v časti úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 66 Eur od 29.08.2017 do zaplatenia zastavil a zastavil aj konanie v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 84,74 Eur, s poukazom na § 225 ods. 1 CSP v spojení s § 144 CSP a § 145 ods. 2 CSP. V odôvodnení tohto rozsudku okresný súd poukázal na skutočnosť, že v pôvodnom rozsudku, ktorý bol vyhlásený dňa 12.04.2019, opomenul rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 66 Eur od 29.08.2017 do zaplatenia a o nároku na zaplatenie časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 84,74 Eur, pričom oba tieto nároky vzal žalobca späť na pojednávaní dňa 12.04.2019, keď uviedol, že vo vzťahu k žalovanému si uplatňuje len nárok na zaplatenie sumy vo výške 934,44 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 934,44 Eur od 29.8.2017 do zaplatenia.

5. Proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu (vo výroku I. a III.) podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v podaní právneho zástupcu zo dňa 03.06.2019 (č.l. 190 spisu), doručenom prostredníctvom elektronických prostriedkov s kvalifikovaným elektronickým podpisom (ďalej len „KEP“), z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný poukázal na § 274 CSP a vychádzajúc z dôvodovej správy k zakotvenému inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného vyplývalo, že tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného. Žalovaný podaním zo dňa 04.03.2019 ospravedlnil neúčast' žalovaného, jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní na deň 12.04.2019, a to z dôvodu neodkladných pracovných povinností a pracovnej vyťaženia v tomto termíne, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania (t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania). V ospravedlnení žalovaný uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Žalovaný ďalej uviedol, že o samotnom obsahu ospravedlnenia nie je pritom v rozsudku ani len zmienka. Zvýraznil, že ak by okresný súd mienil posúdiť ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné, mal v zmysle Čl. 4 CSP podľa § 183 ods. 4 CSP bezodkladne upovedomiť žalovaného o tom, že žalovaným uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Ak podľa právnej teórie a praxe je vážnosť okolností ospravedlnenia vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu, potom bolo

nepochybnou kauzálnou povinnosťou súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o súdnom posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia. Podľa žalovaného okresný súd vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného, a to bez splnenia podmienok pre jeho vydanie, pretože žalovaný bol v súdnom konaní aktívny, riadne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navyše nebol zo strany okresného súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia informovaný o jeho posúdení okresným súdom. Vzhľadom k uvedenému žalovaný mal za to, že nebola splnená kumulatívna podmienka na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, uvedená v § 274 písm. b) CSP. Súčasne žalovaný podotkol, že okresný súd výrokom III. predmetného rozsudku zjavne nesprávne priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, pričom bolo nepochybné, že žalobca nebol na základe rozsudku úspešný v plnom rozsahu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný žiadal, aby Krajský súd v Žiline zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-162 zo dňa 12.4.2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. K doručenému odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril v podaní právneho zástupcu zo dňa 24.06.2019 (č.l. 210 spisu), doručenom prostredníctvom elektronických prostriedkov s KEP. V podanom vyjadrení žalobca uviedol, že sa na pojednávanie riadne dostavil spolu s právnym zástupcom. Na pojednávanie sa však žalovaný a ani jeho právny zástupca nedostavili a svoju neúčast' ospravedlnili, avšak v ospravedlnení absentovali vážne okolnosti. Podľa komentára k Civilnému sporovému poriadku, C.H.BECK 2016: „Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na voľnej úvahe súdu.“ Žalobca ďalej uviedol, že strany sporu boli v predvolaní na pojednávanie poučené o možnosti následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Okresný súd po konštatovanom splnení zákonom ustanovených podmienok § 274 CSP v aplikácii s § 137 CSP rozhodol na návrh žalobcu na pojednávaní dňa 12.04.2019 rozsudkom pre zmeškanie. Súčasne žalobca poukázal na § 356 CSP a uviedol, že žalovaný podal odvolanie len voči dvom výrokom rozhodnutia (voči výroku I. a III. a vyslovene uviedol, že výrok II. rozsudku o čiastočnom zastavení konania zostáva odvolaním nedotknutý). „Žalovaný nepodal odvolanie voči rozsudku ako celku, teda voči všetkým výrokom. Mám za to, že v danom prípade nebolo podané kvalifikovane odvolanie, nakoľko pokiaľ strana sporu namieta v rámci odvolania, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia rozsudku pre zmeškanie, nemôžeme akceptovať, že v časti vydaného rozhodnutia týkajúceho sa výroku II. je všetko v poriadku a v tejto časti výroku rozsudku ostáva rozsudok pre zmeškanie právoplatný. Dovoľujeme si vysloviť právny názor, že aj zákonodarca pripustil možnosť podania odvolania za predpokladu, že dotknuté právo bolo pory sene v celosti. Pokiaľ by súd samostatným uznesením konanie zastavil v časti nároku, ktorý žalobca zobral svoj nárok späť a súd v zostávajúcej časti rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, takýto postup by sa akceptovať samozrejme dal a bol by právne logický. Pokiaľ však výroková časť rozsudku pre zmeškania obsahuje viacero výrokových častí, odvolanie by malo byť v celom rozsahu pokiaľ sa namieta dôvod podľa § 356 písm. b) CSP.“ Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu, z dôvodu, že boli naplnené podmienky vydania takéhoto rozhodnutia, alternatívne, aby odvolací súd potvrdil predmetný rozsudok z dôvodu, že odvolanie nebolo podané riadne (§ 356 písm. b) CSP). Súčasne žalobca navrhol, aby mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 16.7.2019 (č.l. 218 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému (do rúk jeho právneho zástupcu - § 110 ods. 1 veta prvá CSP) v zmysle elektronickej doručky na č.l. 220 spisu, pričom žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil možnosť a nevyjadril sa v lehote 10 dní.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach podľa § 379 CSP v spojení s § 380 ods. 1 CSP postupom bez nariadenia pojednávania s odkazom na § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-162 zo dňa 12.4.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-199 zo dňa 31.5.2019 v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 934,44 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 934,44 Eur od 29.08.2017 do zaplataenia, odmietol ako odvolanie, ktoré smeruje proti časti rozhodnutia, proti ktorej odvolanie nie je prípustné podľa § 386 písm. c) CSP. Krajský súd zároveň rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-162 zo dňa 12.4.2019

v spojení s doplnčacím rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-199 zo dňa 31.5.2019 v napadnutom výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

10. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

11. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

12. Krajský súd primárne v procesnej rovine uvádza, že aby došlo k vecnému prejednaní odvolania odvolacím súdom, musí odvolanie spĺňať všetky zákonom predpísané podmienky prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku. Jednou z objektívnych zákonných podmienok prípustnosti odvolania je, aby smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné. Krajský súd z obsahu spisového materiálu a z odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu č.k. 17Cb/2/2019-162 zo dňa 12.4.2019 konštatuje, že sa jedná o kontumačný rozsudok podľa § 274 CSP. Z poučenia, ktoré je súčasťou odvolaním napadnutého rozsudku, plynie, že proti tomuto rozsudku pre zmeškanie nie je prípustné odvolanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie (§ 356 písm. b) CSP). Práve odvolaním žalovaného, obsiahnutým v podaní právneho zástupcu zo dňa 03.06.2019 (č.l. 190 spisu) proti predmetnému kontumačnému rozsudku, bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

13. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd odkazuje na nasledujúcu relevantnú právnu úpravu, ktorú považuje za potrebné citovať.

14. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

15. Krajský súd uvádza, že z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 274 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to, ak je uskutočnený návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Za aplikácie vyššie citovanej právnej úpravy a za vychádzania zo zisteného stavu veci podľa obsahu spisového materiálu, dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade došlo k splneniu všetkých podmienok pre rozhodnutie okresným súdom v sporovej právnej veci napadnutým rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP.

16. Krajský súd podľa obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.4.2019 (č.l. 149 spisu) mal preukázané, že okresný súd nariadil pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného. Okresný súd dal priestor právnenému zástupcovi žalobcu na vyjadrenie, v rámci ktorého žalobca navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP. Po tomto návrhu žalobcu a zaoberaní sa okresným súdom, či sú splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, bol verejne vyhlásený rozsudok v mene Slovenskej republiky. Zákonná podmienka návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného bola preto splnená.

17. Krajský súd ďalej konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a to, keď sa žalovaný nedostavil na pojednávanie nariadené na deň 12.04.2019, hoci bol riadne a včas predvolaný, keď žalovaný mal podľa elektronickej doručky na č.l. 124 spisu doručené predvolanie na termín 12.04.2019 dňa 13.03.2019 aj s poukazom na § 30 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), a súčasne v predvolaní bol poučený o následku

nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 123 spisu.

18. Žalovaný v podanom odvolaní (č.l. 190 spisu) namietal, že inštitút rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný nebol pasívny, resp. nečinný (podaný odpor). S týmto právnym názorom sa krajský súd nestotožňuje. Vyplyva to z toho, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Podľa krajského súdu v zmysle zákonného znenia § 274 CSP je preto možné hovoriť pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalovaného ako o sankcii za nedostavenie sa žalovaného na termín pojednávania. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným tvrdenou obranou, že nebol v konaní pasívny, resp. nečinný. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a neuvedie svoju obranu, nepripojí listiny, na ktoré sa odvoláva a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktorú povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní. Nemožno preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny (podal odpor), keďže žalovaným takto vyjadrená aktivita sa viaže k § 273 CSP a nie k § 274 CSP, ktoré upravuje podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného o tvrdení, že nebol pasívny, poukazuje na rozdielnosť § 273, § 274 CSP, upravujúcich vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ustanovenie § 273 CSP je vnímané ako sankcia za absenciu povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného pre štádium konania pred pojednávaním, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj bez nariadenia pojednávania a § 274 CSP je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako sankcia za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď týmto spôsobom súd rozhoduje po nariadení pojednávania. Práve § 274 CSP má viesť k tomu, aby zo strany žalovaného vo všeobecnosti sa nerobili obštrukcie pri prejednaní žalobného nároku, resp. sa eliminovali prípadné obštrukcie. Krajský súd dodáva, že zo zákonného § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, preto ak žalovaný v rámci podaného odporu vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj účasťou na pojednávaní.

19. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu, obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku pre zmeškanie žalovaného uvádza, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť vážnymi okolnosťami. Podľa odvolacieho súdu žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom tvrdené neodkladné pracovné povinnosti a pracovná vyťaženosť, dôvod hospodárnosti konania, t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania, nie sú vážnymi okolnosťami neúčasti právneho zástupcu žalovaného na nariadenom termíne pojednávania okresným súdom. Navyiac, žalovaným tvrdené neodkladné pracovné povinnosti a pracovná vyťaženosť zostali len v rovine tvrdení právneho zástupcu žalovaného. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať za ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na nariadenom pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostať na nariadené pojednávanie. Existenciu takejto vážnej okolnosti je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný, resp. jeho právny zástupca. Krajský súd konštatuje, že právny zástupca žalovaného takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní netvrdil a ani nepreukázal, keďže neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť a hospodárnosť konania nemajú charakter vážnych okolností neúčasti na nariadenom pojednávaní.

20. Krajský súd ďalej uvádza, že pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritériá pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaníu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t.j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná

ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane, v danom prípade žalovanému, resp. právnenému zástupcovi žalovaného uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 181/2008). Takýto ospravedlniteľný dôvod žalovaný nepreukázal. Krajský súd dodáva, že ospravedlniteľný dôvod je taký dôležitý dôvod, pre ktorý sporová strana zmeškala pojednávanie vo veci, ktorý ako prekážka sa vyznačuje závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti.

21. Nebol namieste ani odvolací dôvod žalovaného v tom, že okresný súd mal postupovať v zmysle Čl. 4 CSP v spojení s § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu o tom, že uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednáváním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Je nepochybné, že z Čl. 4 CSP vyplýva analógia legis a analógia iuris, avšak zo znenia § 183 ods. 4 CSP jasne vyplýva, že je viazané na návrh o odročenie pojednávania. Len v prípade, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca neuskutočnili návrh na odročenie pojednávania, z ktorého dôvodu nie je možné postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP. Okresný súd nemal povinnosť bezodkladne upovedomiť žalovaného (jeho právneho zástupcu), že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 04.03.2019 (č.l. 127 spisu) k termínu pojednávania nariadeného na deň 12.04.2019 o 08:30 hod. uviedol, že ospravedľuje svoju neúčast' na tomto pojednávani, nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň vyjadril súhlas s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti, t.j. žalovaný neuskutočnil návrh na odročenie pojednávania, s ktorým návrhom je len spojený postup súdu v zmysle ust. § 183 ods. 4 CSP.

22. Na základe vyššie uvedených zhodnotení v rámci danom rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného, dospel krajský súd k záveru, že pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v prejednávanéj veci boli splnené všetky zákonom vyžadované procesné podmienky, a preto odvolanie žalovaného proti takémuto rozsudku (výroku I.) nie je podľa § 356 písm. b) CSP prípustným opravným prostriedkom. Krajský súd preto v zmysle tohto zákonného ustanovenia v spojení s § 386 písm. c) CSP rozhodol o odmietnutí odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-162 zo dňa 12.4.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-199 zo dňa 31.5.2019 v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 934,44 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 934,44 Eur od 29.08.2017 do zaplataenia, nakoľko toto odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

23. K správnosti svojho rozhodnutia krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na ust. § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých „...Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávani podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednávani na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP“. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí sp. zn. 5Obdo 87/2018 skonštatoval, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zhodnotil procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj aplikáciu predpisov procesného práva, zaujal stanovisko k odvolacím námietkam, vysvetlil, prečo ich považuje za neopodstatnené, a preto sa Najvyšší súd SR nemohol stotožniť s dovolacou námietkou žalovaného, že by odvolací súd neposúdil podmienky na vydanie kontumačného rozsudku podľa § 274 CSP normované jeho hypotézou, v dôsledku čoho mu malo byť nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

24. V neposlednom rade ako i z dôvodu zachovania právnej istoty strán konania a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline pod sp.zn.

13Cob/229/2019 a sp.zn. 13Cob57/2020, ktorý rozhodoval ako súd odvolací o totožnej skutkovej situácii a dospel k zhodným záverom ako súd odvolací v prejednávanej veci.

25. Ako už bolo vyššie uvedené, žalovaný v podanom odvolaní, v podaní právneho zástupcu zo dňa 3.6.2019 (č.l. 190 spisu) osobitne napadol výrok III. rozsudku okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobca má voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne okresný súd samostatným uznesením. Dôvodil tým, že okresný súd nesprávne priznal žalobcovi nárok na 100 % náhradu trov konania s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, ak bolo nepochybné, že žalobca nebol na základe rozsudku úspešný v plnom rozsahu. V súvislosti s touto argumentáciou považuje odvolací súd za podstatné na tomto mieste citovať.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že rozhodnutie o trovách konania v civilných sporoch má dve roviny, a to rovinu rozhodovania o nároku na náhradu trov konania vo veci úspešnej strany konania alebo pomerne (čiastočne) úspešnej strany konania a rovinu rozhodovania o konkrétnej výške priznaného nároku na náhradu účelne vynaložených trov konania, pre účely uplatnenia alebo bránenia svojho práva. Pokiaľ ide o prvú rovinu, a to o rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, tak v tomto prípade súd v súlade s § 255 CSP musí u jednotlivých strán konania zohľadňovať pomer ich úspechu na prejednávanej veci, t.j. na predmete konania, ktorý pomer úspechu vyjadruje všeobecný súd percentuálne. Z napádaného rozhodnutia okresného súdu bolo zrejmé, že okresný súd rozsudkom I. zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 934,44 Eur spolu 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 934,44 Eur od 29.08.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. okresný súd konanie v časti 66 Eur zastavil a výrokom III. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením. Pokiaľ bola teda strana sčasti úspešná a v ďalšej časti neúspešná (resp. v tejto časti zavinila, že konanie sa muselo zastaviť), čo bol aj prejednávaný prípad, tak podľa odvolacieho súdu bolo povinnosťou okresného súdu vychádzať z § 255 ods. 2 CSP, čo sa však nestalo. Na vyššie uvedené nemalo vplyv ani konštatovanie okresného súdu v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku (odsek 18.), kedy uvádzal: „Vzhľadom na to, že žalobca mal len nepatrný úspech (v časti zastavenia konania o zaplatenie sumy vo výške 66,-€ Eur), súd žalobcovi v zmysle ust. 255 C.s.p. priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.“ V tejto spojitosti odvolací súd dáva do pozornosti okresného súdu uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 8. februára 2017, sp.zn. I. ÚS 56/2017, podľa ktorého: „Právna úprava náhrady trov konania v sporovom konaní sa podľa doterajšej úpravy v Občianskom súdnom poriadku, ako aj podľa novej úpravy účinnej od 1. júla 2017 v Civilnom sporovom poriadku spravuje zásadou úspechu v konaní/spore. Z porovnania doterajšej a novej právnej úpravy vyplýva, že Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej § 142 ods. 3 OSP, ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k úprave obsiahnutej v § 142 ods. 2 OSP. Z uvedeného síce vyplýva, že nepatrný úspech už Civilný sporový poriadok nepozná (a preto pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov sa podľa Civilného sporového poriadku zohľadňuje každý neúspech), avšak ani nová právna úprava nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa doterajšej úpravy.“ Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-162 zo dňa 12.4.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/2/2019-199 zo dňa 31.5.2019 v napadnutom výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

31. Podľa § 391 ods. 3 CSP, Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

32. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vec opätovne, v časti zodpovedajúcej zrušenej v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia, prejedná a rozhodne o trovách konania.

33. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

34. Rozhodnutie bolo odvolacím súdom prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.